

Cathy Edwards. Komunikabide komunitarioen defentsan

Nekez iraunen dute komunikabide komunitario eta libreek haien alde doazen politika publikorik gabe. Are gutxiago, komunikabideen kontzentrazio geroz eta handiagoaren panoraman. Hori dio Cathy Edwards Kanadako telebista komunitarioen elkarteko buruak, gogor kritikatu sektoreak pairatu murrizketak. Munduko komunikabide komunitario eta libreen mapa marrazten hasiko da beste kazetari batzuekin batera, Komunikabide Libreen Munduko Foro Sozialean hori erabakirik.

“Interneten gobernantzan egon behar lukete herritarrek”

TESTUA ETA ARGAZKIAK:

Jenofa Berhokoirigoin

Hedabideetan engaiatu

“Nire kabuz hasi nintzen komunikabide komunitarioen alorrean, 1988an, boluntario. Luze aritu naiz sektore pribatuan lanean, publikoan ere bai, antzerkian, film independenteetan... Baina azkenik, 2008an CACTUS sortu nuen, telebista komunitarioen eta haien erabiltzaileen Kanadako elkar-tea. Egun badituzte proiektuak sektore pribaturako ere, baina garrantzitsua iruditzen zait jendeak hedabideetan engaiatzea, eta horregatik hobesten dut sektore komunitarioa”.

Zuk esana: lau konpainia handiren esku dira Kanadako kasik komunikabide guztiak. Pairean, nola dabil sektore komunitarioa?

300 kanal eta 200 irrati baino gehiagorekin, komunikabide komunitarioen sarea oso zabala eta indartsua zen berriki arte Kanadan. Urtero banatu 100 milioi dolarreko diru-laguntza moztu egin digu aurten Gobernuak, sektore pribatura bideratzeko. Sekulako diru desbideratzea da! Erabakitzaileez hurbil dira konpainia pribatuak eta geroz eta gehiago bide bazterrean geratzen dira beste bi sektoreak. Arlo guztietan presente den bilakaera sendi dugu: politika boterea galtzen ari da, finantzarien onurako.

Komunikabide pribatuak ez dira nahiko.

Komunikabide pribatuez gain, sektore publikoa eta komunitarioa presente egon behar dira. Hiru sektore horien motibazioak arraz ezberdinak dira: pribatuak etekina du helburu; publikoak informazioa herritar guztiei iristea du xede; eta komunitarioak berriz, gutxiengoaren diren bozgorailu izatea, misio

hori betetzera ez delako heltzen sektore publikoa. Horregatik ere bada botere publikoaren ardura komunikabide komunitarioen laguntzea.

Komunikabide Libreen Munduko Foro Soziala egin berri duzue.

Komunikabide komunitarioen eta libreak bildu berri gara, Montrealen, Munduko Foro Sozialaren (MFS) kari. Maleruski, Kanadak parte-hartzaile anitzi bisa ukaturik, uste baino gutxiago bildu gara. Bosgarren edizioa zen aurtengoa.

Hainbat konpromiso hartzeko unea izan da.

Batetik, gisa horretako nazioarteko topaketak sustatzeko engaiamendua hartu dugu, batuz azkarrago garelako. Bestalde, mundu mailako komunikabide independenteen mapa osatzeko konpromisoa hartu dugu. Mapa horrekin batera komunikabideen kontzentrazioa islatzen duen eskema ere osatuko dugu, egoeraren larritasunaz ohartarazteko. Hirugarrenik, komunikabide askeetan dabilen kazetarien babesteko neu-

Montrealen egin Munduko Foro Sozialean izan ginen Cathy Edwardsekin (argazkian, beste kazetari batekin solasean). Komunikabide Libreen Munduko Foro Soziala egin zuten foro orokorraren barruan, eta hedabideen alorrean MFSren praktikak hobetzeko hainbat proposamen aurkeztu zuten.

rriak ere garatu nahi ditugu. Urria aitzin lotuko da lantalde bat betebeharrak horri. Kanadako Gobernuaren murrizketa edota Brasileko komunikabide korporatibistek estatu kolpean izandako esku sartzea salatuzko testuak ere bozkatu ditugu.

Munduko Foro Sozialari ere zuzendu zarete.

Bai, software programa libreak aukatzea exijitzen duen kanpaina hasiko dugu. Barne prozesu honen bidez MFSren praktikak hobetu nahi ditugu. Numerikoaren eremu horri doakioenez, datu base libreak eta estatutzaile libreak lehenesteko betebeharrari ere lotuko gara.

Numerikoan ere denak egon daitezke baina ez toki berean.

Net neutrality printzipioa ezinbestekoa da, datu jario guztiek tratamendu bera ukan ahal izateko. Gaur egun ez da horrela, korporazio handi bakar batzuen esku dira interneteko enpresa gehie-

nak. Adibidez, Walt Disney konpainiak merke-merke eskaini ditzake bere produktuak, baina komunikabide independente txikien produktuak eskuratu ahal izateko, anitzez karioago ordaindu behar dugu. Errealitate horren aurka doa *net neutrality* izpiritua.

Zein dira sektore numeriko demokratiko baten baldintzak?

Noski, azaldu *net neutrality* printzipioa. Bestalde, YouTube eta halako partekatze plataformek aske izan behar lukete, eragin komertzialetan urrun. Interneten gobernantzan egon behar lukete herritarrek ere, internet ez dadin, gaur egun bezala, bakar batzuen interes finantzario eta politikoentzat izan. Azken elementua eta ez gutxienezkoa, internet kudeatzen duten konpainiek hodi bat izateari mugatu behar litezke. Hau da, edukia kontrolatzen ez duten edukitzaileak izan behar litezke. Internet sarea zerbitzu publikotzat hartu beharko litzateke, guztiontzat dagona eta guztiok erabil dezakeguna.

Nori zuzentzen diozue aldarria?

Telekomunikazioak kontrolatzen dituzten eragileei. Baina maleruski konpainia handien presioa handiagoa da eta oso zaila zaigu eragina ukaitea. Gainera, merkataritza askeen aldeko akordioek [TTIP, CETA...] erabakitzaile horiek auzipertzeko aukera dakarte. Benetako internet sare horizontal baten alde doazen politikak harraraztea neke bilakatzen da.

Herritarrak kontziente al gara horretaz guztiaz?

Internetek eskaini informazio pilaren parean badakite ikerketa minimo bat egin behar dutela. Haatik, kazetaritza *mainstream*-arekin ez da horrela, kazetaritza izanki sinesgarria dela uste dute. Alta, kazetaritza *mainstream*-a xeheki begiraturaz gero, konturatzen gara mezu bera errepikatzen dabiltzala guztiak. Hala ere, anitz dira kontziente, baina komunikabide alternatiboak dituzte eskas. Zaharra ordezkatzeko duen estandar berria eskas dugu. Hori horrela, sektore komunikatiboak are garrantzi handiagoa du. ■